

[Vagn Bro.]

Oplysninger, og efter at man havde drøftet Spørgsmaalet med Politiets stedlige Repræsentanter. Jeg tør sige, ikke alene paa egne Vegne, men paa adskillige af mine Kollegers, at her krævedes der sidste Sommer et endog meget betydeligt Arbejde, og jeg kan for øvrigt tilføje, at jeg for mit Vedkommende paadrog mig visse Medborgeres Uvilje.

Men saa bemærker jeg en Ting til, nemlig at Politimestrene ikke før Modtagelsen af den med Cirkulæret i 1941 fulgte Fortegnelse kunde have nogen egentlig Oversigt over de opretholdelsespligtige Ejendomme. Det tror jeg at det ærede kritiserende Medlem og de ærede kritiserende Blade ikke skulde glemme. I 1928 meddeltes det nemlig udtrykkeligt, at man endnu ikke havde færdigbehandlet en saadan Fortegnelse. Den udkom først 6 Aar efter — den var altsaa først til Stede i 1941 —, og den maatte dog være Grundlaget. Da Cirkulæret af 1928 udkom, forelaa der altsaa ingen saadan Fortegnelse.

Jeg tror, at jeg hermed rent sagligt har redegjort for denne Sag. Jeg tror, det vil vise sig, at de omfattende Indberetninger, der i 1941 gennem mine Kolleger er gaaet til Landbrugsministeriet, er gode Oplysninger, og saa mener jeg, at det ærede Medlem hellere end at kritisere i al Almindelighed skulde søge at paavirke de høje Ministre til at indføre de aarlige Indberetninger igen. Nu da man har Grundlaget med de opretholdelsespligtige Ejendomme, vilde den aarlige Gennemgang blive langt lettere.

Dette Angreb har i øvrigt — det vil jeg lige med to Ord føje til — en anden Side. Fra det ene Hold siger man, at Politimestrene er for strenge i deres Haandhævelse af dette eller hint, fra et andet Hold siger man det modsatte. Jeg tror at vide, at Landets Politimestre hverken lytter til den ene eller anden Part, men søger efter Evne ligeligt at udføre alle Landets Love og alle de Bestemmelser, der hviler paa disse Love. At man i denne Mangfoldigheds Administration kan komme til at begaa Fejl, ja, det er jo menneskeligt.

Jeg har ønsket at give denne saglige Redegørelse, fordi de danske Politimestre embeder fremfor saa mange andre Kontorer i Dag paalægges omfattende Forretninger, der tager baade paa disse Embedsmænd og deres Medhjælpere, hvorfor jeg finder det rimeligt, at de rent saglige Forhold ogsaa oplyses i en Sag, som efter min Mening — deri er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem — har afgørende Betydning for Landet.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen tillægger dette, at Lovens Gyldighed kun foreslaas forlænget for 4 Maaneder, for lidt Betydning. Det er klart, at denne korte Forlængelse tager Sigte paa en Under søgelse af Forholdene, ogsaa de Forhold, det ærede Medlem omtaler. Naar det ærede Medlem betegner det saaledes, at det er „Snak i det uendelige“, maa jeg erkende, at paa det Omraade er det ærede Medlem Ekspert, saa der skal jeg ikke optage nogen Drøftelse med ham.

Jensen (Horsebæk): I Anledning af den Anke, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fremsatte mod mine Udtalelser ved Lovens første Behandling, skal jeg kun tilføje, at der er intet at trække fra de Udtalelser, jeg dengang fremsatte. Tværtimod har Tiden, der er gaaet siden, vist, at der i stæde stigende Udstrækning finder saadanne ulovlige Nedlæggelser af Landbrug Sted. Jeg har indgivet Beretning herom til Landbrugsministeren. Politimestrene har denne Pligt til bistaaet af Sognefogderne at paase, at disse ulovlige Nedlæggelser ikke finder Sted, og jeg vil antage, at det, at Spørgsmaalet her er rejst, vil bevirke, at Ministeriet vil tage med haard Haand paa Politimestrene, netop for at faa dem til at opfylde den Pligt, de har haft saavel før 1928 som efter 1941 — og disse ulovlige Nedlæggelser af Landbrug har fundet Sted saavel før 1928 som efter 1941.

Naar jeg i min første Udtalelse fremhævede Sognefogdernes Forhold, saa kan jeg føje til, at der foreligger autentiske Beviser for, at netop Sognefogders nære Slægtninge og Paarørende i adskillige Tilfælde har foretaget saadanne ulovlige Nedlæggelser af Landbrug.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker Udvalget for dets Behandling af Lovforslaget, og jeg kan tilslutte mig de Udtalelser, som den ærede Ordfører har fremsat, baade hvad angaar Betænkningen, Ændringsforslagene og den Særbetænkning, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har skrevet.

Jeg finder, at denne sidste i nogen Grad hviler paa en forkert Forudsætning, idet Spørgsmaalet ikke drejer sig om, hvorvidt man skal lette Adgangen til Landbrugs ejendomme for de unge, men om, hvordan man gør det bedst. Der kan, som det frem-